DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 grudnia | Nr. 35 | Rok 1934.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał I 1935 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. Dziennika Ustaw 102 — 108, zawierające między innemi:

Nr. 105, poz. 942—Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1934 r. w sprawie zniesienia powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Sosnowcu i zmiany właściwości Sądu Okręgowego w Sosnowcu w sprawach hipotecznych.

Nr. 106, poz. 948—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursu przy spłacie długów rolniczych.

„ poz. 950—Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 1934 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i o uporządkowaniu długów rolnych, o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy, oraz o Komunalnych Kasach Oszczędności.

Nr. 107, poz. 957—Oświadczenie rządowe z dnia 1 grudnia 1934 r. w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Turcją z dnia 29 sierpnia 1931 r.

461.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 listopada 1934 r.

o częściowem uchyleniu postanowień art. 71 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem.

Na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 669) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się postanowienia art. 71 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 669) w stosunku do wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c) i e) powołanej ustawy inwalidów wojennych,

1) którzy pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armjach obcych, lub

2) którzy brali udział w walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r., albo

3) którym nadano order wojenny „Virtuti Militari", bądź Krzyż lub Medal Niepodległości, bądź Krzyż Walecznych.

§ 2. Przywrócenie lub zwiększenie zaopatrzenia pieniężnego, wynikające z § 1, następuje od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę wojennego jednej z okoliczności, wymienionej w § 1 pkt. 1) — 3).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *L. Kozłowski*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Opieki Społecznej:
(—) *Jerzy Paciorkowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 grudnia 1934 r. Nr. 106, poz. 943).

462.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr. 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) pozycji „z 24 i uwagi" — nadaje się brzmienie następujące:

„24 i uwagi — Nasiona i owoce oleiste, oprócz osobno wymienionych".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie dotyczy ono jednak nasion sezamowych, przywożonych do przewozu fabrycznego na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu, wydanych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *L. Kozłowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 grudnia 1934 r. Nr. 107, poz. 951).

463.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 listopada 1934 r.

w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 642), zarządzam co następuje:

§ 1. Przepis § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1933 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 754), otrzymuje brzmienie następujące: „Stawki ulgowej w wysokości 0,2% nie stosuje się, jeżeli nabywca, wymieniony w § 1, nieruchomość, nabytą na licytacji, zbył w ciągu 3 tygodni po licytacji, jak również jeżeli pismo, stwierdzające zbycie nieruchomości, nabytej w sposób, wskazany w § 1 rozporządzenia niniejszego, jest wolne od opłaty stemplowej. Różnica między opłatą normalną a obliczoną według stawki ulgowej powinna być uiszczona w kasie urzędu skarbowego w ciągu 3 tygodni od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego zbycie nieruchomości; nieuiszczenie w tym terminie spowoduje wymierzenie zapomocą nakazu płatniczego (art. 33, ustęp ostatni ustawy o opłatach stemplowych) kwoty, należnej tytułem różnicy, wraz z podwyżką w wysokości 5-krotnej (art. 42 ustawy o opłatach stemplowych).

Stawkę ulgową stosuje się jednak w razie zbycia Państwowemu Bankowi Rolnemu w myśl art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1)".

§ 2. W § 3 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu wyrazy: „do końca 1934 r." zastępuje się wyrazami: „do końca 1936 r.".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepis § 1 stosuje się, jeżeli pismo, stwierdzające zbycie, zostało sporządzone po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 grudnia 1934 r. Nr. 107, poz. 952).

464.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na jabłka świeże.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego towaru pobiera się za pozwoleniem Ministra Skarbu cło zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w zł.
z 53 i z uwagi	Jabłka świeże, przywożone luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach od 15 do 80 kg, sprowadzane w okresie:	
	a) od 16 listopada 1934 r. do 15 grudnia 1934 r. włącznie	55.—
	b) od 16 grudnia 1934 r. do 15 marca 1935 r. włącznie	65.—

§ 2. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać ze zniżek celnych, lecz które zostaną oclone bez zastosowania zniżek celnych, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy należności między cłem normalnem a zniżonem, o ile podanie o zastosowanie zniżki celnej będzie złożone w przeciągu 30 dni od dnia ostatecznego ustalenia wyniku rewizji towaru przez urząd celny albo w drodze odwołania przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim wydane zostanie pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej, to w takich przypadkach zwrot różnicy między cłem normalnem a zniżonem może nastąpić na skutek podania strony do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30 dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej, wraz z kwitem celnym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od terminów wymienionych w § 1.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 grudnia 1934 r. Nr. 107. poz. 953).

465.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1934 r.

o wypuszczeniu I serji 5% państwowej renty wieczystej.

Na podstawie art. 1, 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wypuszczeniu państwowej renty wieczystej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 782) zarządzam co następuje:

§ 1. Z dniem 15 grudnia 1934 r. wypuszcza się I serję 5% państwowej renty wieczystej na łączną sumę nominalną 50.000.000 złotych w obligacjach na okaziciela wartości imiennej po 500.000 złotych każda obligacja.

§ 2. (1) Odsetki w stosunku 5 od 100 rocznie wypłacane będą zdołu w dniu 15 grudnia każdego roku w Oddziale Głównym Banku Polskiego w Warszawie za zwrotem odpowiednich kuponów.

(2) Każda obligacja zaopatrzona będzie w 20 rocznych kuponów, z których pierwszy płatny będzie w dniu 15 grudnia 1935 r., ostatni zaś w dniu 15 grudnia 1954 r., oraz w talon na prawo otrzymania arkusza kuponowego na następny okres czasu.

(3) Każdy arkusz kuponowy będzie zawierał talon uprawniający do otrzymania arkusza kuponowego na dalszy okres czasu.

§ 3. Cenę emisyjną obligacyj I serji 5% państwowej renty wieczystej ustala się na zł 100 za 100 zł wartości imiennej.

§ 4. (1) Sprzedaż obligacyj będzie uskuteczniana po cenie emisyjnej z doliczeniem wartości kuponu bieżącego za czas do dnia zapłaty.

(2) Od sum, wpłaconych tytułem subskrypcji przed dniem 15 grudnia 1934 r., będą liczone za czas od dnia wpłaty do dnia 15 grudnia 1934 r. odsetki w wysokości 5 od 100 w stosunku rocznym. Odsetki te będą zaliczone jako wpłata na subskrypcję.

§ 5. Kapitał obligacyj I serji 5% państwowej renty wieczystej podlega zwrotowi jedynie w przypadku zarządzenia przez Ministra Skarbu częściowego lub całkowitego wykupu tych obligacyj. Wykup taki może być zarządzony tylko według wartości imiennej obligacyj.

§ 6. Obligacje I serji 5% państwowej renty wieczystej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych zgodnie z art. 2 punkt 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141) i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych oraz kaucyj cywilnych i wojskowych.

§ 7. Kupony od obligacyj I serji 5% państwowej renty wieczystej ulegają przedawnieniu po upływie lat 5 od daty ich płatności.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 grudnia 1934 r. Nr. 107, poz. 954).

466.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1934 r.

w sprawie wprowadzenia w niektórych urzędach celnych wstępnego badania towarów.

Na podstawie art. 40 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 40 ust. 1 prawa celnego wstępne badanie zagranicznych towarów może być dokonywane przez strony w urzędach celnych wyszczególnionych w spisie, dołączonym do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

Spis urzędów celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów.

a) W okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie — urzędy celne: w Warszawie, Łodzi, Wilnie, Grajewie, Raczkach, Stołpcach, Turmoncie;

b) w okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu — urzędy celne: w Poznaniu, Gdyni, Zbąszyniu, Bydgoszczy, Tczewie, Grudziądzu, Chojnicach, Lesznie, Miasteczku, Strzebielinie, Rawiczu, Drawskim Młynie, Łęce, Zdunach, Sośniach;

c) w okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach— urzędy celne: w Chałupkach (Annaberg), Bielsku, Brynku, Cieszynie, Chebziu, Chorzowie, Goleszowie, Zabrzu (Hindenburg), Karfiu (Karb), Lublińcu,

Suminie, Sośnicy, Sosnowcu, Zebrzydowicach;

d) w okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie — urzędy celne: we Lwowie, Krakowie, Przemyślu, Zdołbunowie;

e) w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku — urzędy celne: Packhof, Bhf. Leegetor, Hauptbahnhof, Freibezirk, Hafenkanal, Weichselbahnhof, Kaiserhafen, Langfuhr, Oliwa oraz Zoppot.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 grudnia 1934 r. Nr. 287, poz. 395).

467.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

Lista 4.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.) ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji w następujących związkach:

I. W Wołyńskim Związku Spółdzielczym „Hurt", Spółdzielni z odpowiedzialnością udziałami w Łucku:

1. Wołoszynowski Joachim, jako rewident i członek zarządu,
2. Rakowski Wacław, jako członek zarządu,
3. Maczuszenko Włodzimierz, jako członek zarządu.

II. W Związku Spółdzielni i Zrzeszeń Pracowniczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie:

1. Toeplitz Teodor, jako członek zarządu,
2. Pilch Henryk, jako członek zarządu,
3. Saturnin Dąbrowski.

III. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie:

1. Bakowicz Piotr,
2. Ersteniuk Dymitr,
3. Kapusta Mikołaj.
4. Olchowy Bazyli.

Warszawa, dn. 19 grudnia 1934 r.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

468.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842

420. (art. 133). I. Zdanie pierwsze ustępu piątego art. 133 u. o. s. otrzymało na mocy art. IV przepisów, wprowadzających prawo upadłościowe z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R P. Nr. 93, poz. 835) brzmienie następujące: „Wolne są od opłaty stemplowej ugody, zawarte w sądowem postępowaniu spornem, o ile dotyczą przedmiotu sporu oraz układy w postępowaniu upadłościowem i układowem z wyjątkiem ugód i układów, powodujących przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych".

Różnica między brzmieniem powyższem a brzmieniem dotychczasowem polega nietylko na zwolnieniu od opłaty stemplowej układów, zawieranych w postępowaniu upadłościowem i układowem (art. 185 prawa upadłościowego; Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 834 z r. 1934 oraz art. 57 prawa o postępowaniu układowem; Dz. U. R. P. poz. 836), lecz nadto na dodaniu wyrazów: „o ile dotyczą przedmiotu sporu". Wyrazy te oznaczają, że jeżeli w toku sporu sądowego została zawarta ugoda (art. 239 kodeksu postępowania cywilnego, Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 112, poz. 934), dotycząca nietylko przedmiotu sporu, lecz nadto innego przedmiotu, to do tego innego przedmiotu nie ma zastosowania przepis zwalniający od opłaty stemplowej, zawarty w ustępie piątym art. 133 u. o. s.

II. Powołany przepis, zwalniający od opłaty, nie ma zastosowania do ugody, przewidzianej w art. 392 k. p. c. *). Ugoda bowiem taka nie zostaje zawarta w sądowem postępowaniu spornem; teza ta wynika z następujących przesłanek. W myśl art. 210 k. p. c. zawiśnięcie sporu następuje z chwilą, w której pozew został doręczony pozwanemu, a według art. 392 postępowanie pojednawcze, przewidziane w tym artykule, odbywa się „przed wytoczeniem powództwa". Postępowanie pojednawcze ma na celu niedopuszczenie do sporu sądowego. Okoliczność, że art. 392 mieści się w części pierwszej k. p. c., zaopatrzonej w nagłówek „Postępowanie sporne", nie ma znaczenia, gdyż umieszczenie pewnego przepisu w pewnym dziale ustawy nie decyduje samo przez się o znaczeniu tego przepisu, jeżeli (jak w danym przypadku) z samej intencji przepisu wynika, iż przedmiot jego nie mieści się w ramach pojęciowych, które wskazuje nagłówek.

---

*) Artykuł ten głosi: „...Przed wytoczeniem powództwa... można zwrócić się do sądu grodzkiego, w którego okręgu przeciwnik ma miejsce zamieszkania, o zawezwanie go do pojednania... Z posiedzenia spisuje się protokół, a jeżeli doszło do ugody, osnowę jej wciąga się do protokółu".

III. Przepis §-u 15 (punktu 2 lit. b) instrukcji do u. o. s., zawierającej przepisy dla organów sądowych (w brzmieniu §-u 1 punktu 6) zarządzenia Ministra Skarbu, ogłoszonego w Nr. 19 z 1934 r. Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości (Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu z 1934 r. Nr. 32, poz. 420), w myśl którego sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu odpisy ugód, zawartych przed sądem, dotyczy również ugód, które w myśl punktów I i II niniejszej wykładni nie są zwolnione od opłaty stemplowej (L. D. V. 20862/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że na terenie powiatu Mołodeckiego skradziono nieużywany kwitarjusz poborcy skarbowego Serji J. Nr. 00981 — 00990, zaopatrzony w odcisk pieczęci Urzędu Skarbowego w Mołodecznie i że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie została zagubiona pieczęć mosiężna do laku o średnicy 30 mm. i odcisku „Kontrola Skarbowa l. 177".

Ministerstwo Skarbu, korzystając z uprawnień, wynikających z art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) oraz art. 1 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291), ponownie obniżyło stopę procentową kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie, pobieranych od zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych. W szczególności Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby od wszelkich wpłat uskutecznianych na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, pobierano, bez względu na czas powstania tych zaległości, obniżone kary za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności. Natomiast od wpłat, uskutecznianych na poczet odroczonych lub rozłożonych na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, poleciło Ministerstwo Skarbu pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9% w stosunku rocznym, również licząc od ustawowego terminu płatności.

Zarządzenie to ma zastosowanie do wpłat, dokonywanych od dnia 1-go października 1934 r.